

Hayal Bu Ya

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Haziran 2022

“Yalnızlık, bana hiçbir an eksilmeyen bir güç veriyor.”(Kafka)

Bir aldatı olduğunu biliyorum varlığımın ve her gün de dünden bir alıntı ama en dayanamadığımdır birilerinin hayallerimi ve umudumu çalması ve arkamda bıraktığım kirli üç beş beyin ve benden çalınmış ne varsa ortaya döktükleri adı çalıntıdan da öte üstelik.

Ruhumun merkezi evrenle eşleşen ve sözcüklerimin eksikliği aslında sözlükte ne kadar sözcük varsa kullanmış olduğumun bilincinde yeni sözcükler üretmek istiyorum tıpkı kalem-kakan imgesi ile yolumun ilk kesiştiği günden beri bir keşiş gibi yaşıyorum yazıyorum da.

Defolu belki de varlığım ya da fazlalık arz edendir yüreğimin bitimsiz sessiz nidaları elbet bir köşede kullanılmayı bekleyen atıl beyin gücüm ve gücüm yettiğince beynimin kullanılmayan kısmını faaliyete geçiriyorum ve işte yüreğim de bedenim de inanılmaz d/ağlanıyor beyin gücümünden gelen artı enerji akımıyla.

İçimde bitmek bilmeyen bir potansiyel enerji var kimine göre coşku belki mani belki de üretmem gereken bir hipotezle analizini yaptığım alt belleğim ve Freudein teoriyi de devreye soktum mu elbet çocukluğuma kadar da gidiyorum her bunaldığımda ilk suçladığım rahmetli babam ve üzerimde uygulanan aşırı baskının bende bıraktığı araz.

Yine de en azından iyi bir eğitim almama vesile olan beni de ayakta tutandır bu baskının azizliğine uğramış olsam bile yeniden yaşamak ister miydim sahi çocukluk ve ilk gençlik yıllarımı?

Ya da şöyle sorayım: yeniden doğup her şeye baştan başlamak ister miydim?

Hayatı yarılarmışken tüm açık kalpliliğimle yanıt veriyorum ki; bu dünyaya yeniden gelmek büyük aptallık olurdu ve tek dileğim var: hayatımı onurumla yaşayıp Allah katında kabul gören bir kul olma ümididir bana yaşama gücü veren yoksa dünyanın nimetleri ile aram asla iyi olmadı öyle ki çocukluğumdan bu yana bedenimi ve ruhumu açıklıkla terbiye etmişimdir bu bağlamda nefsimi çok erken gömmek de bana ayrı güç veriyor yine de güç gelen çok şeyle başa çıkmak adına inanılmaz bir efor sarf ediyorum.

Bağdaş kurduğum hayat denen mertebe ve yalnızlığımla kat çıktığım gök kubbe.

Bazen kendimi bir masal ya da roman kahramanı gibi hissediyorum ve önceki hayatımda yaptığım çılgınlıklar ve kariyer odaklı bir meslek hayatının başında rotamı değiştirip de yüreğimin sesini dinlediğim ve kendimi ararken başka başka insanları da devreye sokmuşken büyük yıkımlar yaşamam da kaçınılmaz olmadı hani ve işte hayatla ve insanlarla iç içe bir o kadar hayattan da insanlardan da kopuk... Süregelen hayallerim var tamamen kendimle ilintili en başta Allah beni kimseye muhtaç etmesin ve yaşadığım yere kadar da gideceğim hani.

Sözcükler bazen akışkan bazen sırnaşık bazense çok uzağımda kalan ve işte ruhumun göçü beynimin dünden aldığı öcü ile yerle yeksan olmuş hayatımın girdabında kayboluyorum ya da içine tıklımış olduğumu hissettiğim çamaşır makinesinde en üst seviyedeki devirle saatlerce yıkıyorum ruhumu ve bedenimi tam da kurutma makinesine girecekken firar edip masanın başına geçip kalemi alıyorum elime. “Bugün birçok eski, iğrenç kağıdı yaktım.”(Alıntı)

Bu cümleyi yıllar önce söylemeye başlamışken üstelik edebiyatla olan tek ilişkim okumaktan öteye gitmezken yüzlerce sayfa ders notumu büyük zevkle yırtıp gönderdim uzay boşluğuna ve öyle aykırı bir öğrenci oldum ki okurken...

Sınıfta en iyi not tutan bendeniz iken bir de gider başkalarının notundan yüzlerce sayfa fotokopi çektirdim bundan sonrası ise tam anlamıyla bir karmaşa ve nihayetinde döner dolaşır kürkçü dükkanına geri döner ve kendi notlarımdan çalışıp sınıfın en yüksek notunu da yine bendeniz alırdım. Lise yıllarımdan hali hazırda sakladığım yüzlerce sayfa vardır kolilerin içinde desem asla abartmış sayılmam.

Ve işte yazmaya başladığım ilk günden beri kaydettiğim yüzlerce abartısız binlerce sayfa: bir yandan yazdığım bir yandan acımasızca uzay çöplüğüne attığım...

Ve ben ne mi istiyorum?

Öncemde istediklerimle bire bir ilintili idi hayallerim nasıl ki kariyer planları yapıyordum ve o kırık fay hattında tüm emeğim çöpe gitti artık edebiyat adına da bir şeyler yapma isteğim hem var hem yok gibi tıpkı varlığımla hiçliğime geçirdiğim kılıf gibi ve insanları sevdiğim kadar da yakın ilişkiler kurmaktan korkuyorum bu bağlamda büyük ihtimalle benim edebiyat aşkım sadece sanal ortamda geçerliliğini koruyacak hele ki son zamanlarda maddi açıdan kitaba yatırım yapmak altından kalkacağım bir şey değil. Kesintili bir hayal dünyası çocukluğumdan bu yana enginlere açıldığım ve hayal dünyamda her role soyunduğum ama konumuz mademki yaşamak ve ben mademki artık gerçeklere gerekçeleri ile vakıfım hayal kurmayı da bir süredir ertelediğim sadece yazarken ve uykumda yüzüyorum hayal okyanusunda elbet gerçekler hem acıtan hem de son kapıyı açtıran ve aymazlığında yalnızlığın kalemimle kurduğum diyalog sayesinde hayatı yaşanır kılıyorum bir süreliğine de olsa dünyadan kopuk hayal âleminde yaşıyorum...

Ben bir sözcükten üredim madem...

Mademki ismimdeki Gül ile iştiğalim doğduğumdan bu yana ve mademki Aşk makamında saklı arayışım elbet inancımınla eşleşen hayatım ve duaların gücüyle dayandığım kadar da dayanacağım bu hayata ve tüm isteklerimi dayatacağım insanlara kabul görmese bile değerlerimden ödün vermediğim Allah katında tescilli.